

46. TRØNDELAGSUTSTILLINGEN
2022

SOLVEIG AALBERG
TORHILD AUKAN
EVA BALLO
ANNIKA BORG
PETTER BUHAGEN
SIGRID VOLL BØYUM
HANNA FAUSKE
AGNIESZKA FOLTYN
MATILDE WESTAVIK GAUSTAD
EINAR GRINDE
SARA GULDMYR
ANNE MARIE HAGERUP
HAHA PRODUKSJONER
DANIEL HANSEN
CHARLIE HAY
DAGNY HAY
ANN IREN JAMTØY
KIM KVELLO
PÅL LERSVEEN
ELI MARIA LUNDGAARD
TOBIAS LILJEDAHL
VEGAR MOEN
MONIKA MØRCK
TUVAS HOLM NYMO
TRYGVE OHREN
TORE REISCH
PIA ANTONSEN ROGNES
TUVAS STRAND
ANITA WOLLAMO
LINN REBEKKA ÅMO
INA MARIE WINTHER ÅSHAUG

Trøndelag senter for samtidskunst

20. august - 25. september

Kunstmuseet NordTrøndelag

15. oktober - 19. november

NO

Velkommen til Trøndelagsutstillingen 2022!

Trøndelag senter for samtidskunst organiserer årlig den regionale Trøndelagsutstillingen på vegne av Trøndelag Bildende Kunstnere (TBK). Som en av fem landsdelsutstillinger i Norge er den basert på fri innsendelse av billedkunst som juryeres av representanter fra TBK. Juryen for 2021-2022 består av Veslemøy Lilleengen, Reidun Synnøve Gravelseter og Per Formo.

Utstillingen presenterer en innsikt i samtidens strømninger på kunstfeltet, hvor kunstnere arbeider innenfor et bredt spekter av uttrykksmåter og problemstillinger. Den har en lang tradisjon med første gjennomføring i 1977, og i år arrangeres den i sin 46. versjon hvor 31 kunstnere deltar. Dette er en av svært få kunstarenaer der etablerte kunstnere og kunstnere i etableringsfasen stiller ut sammen, og hvor aldersspennet er stort - hele fem generasjoner er representert i årets utstilling.

Utdelingen av Trøndelagsutstillingens kunstpriser vil i år foregå som et eget arrangement mot slutten av utstillingsperioden ved TSSK og ikke under utstillingsåpningen. Da får vi feiret dobbelt opp! Nytt for året er også at vi har inngått et nytt samarbeid med Kjøpmannsgata Ung Kunst (K.U.K), i form av at årets mottaker av Debutantprisen også vil motta utstillingsplass i K.U.Ks lokaler til neste år. 13 av årets kunstnerne er debutanter og det er stor spenning knyttet til hvem som vil motta prisen og utstillingsplassen.

Til slutt en takk til kunstnerne som generøst har delt sine tanker om egne verk i tekstene som utgjør denne katalogen.

Prosjektleder for Trøndelagsutstillingen
Margrete Abelsen

ENG

Welcome to the Trøndelag Regional Art Exhibition of 2022!

Trøndelag Centre for Contemporary Art annually organizes the regional group exhibition Trøndelagsutstillingen on behalf of Trøndelag Visual Artists (TBK). As one of five regional exhibitions in Norway it is based on an open call for visual art selected by a small jury from TBK. The jury for 2021-2022 consists of Veslemøy Lilleengen, Reidun Synnøve Gravelseter and Per Formo.

The exhibition presents an insight into today's currents in the art field, where artists work within a wide range of modes of expression and issues. It has a long tradition with its first exhibition in 1977. This year it's 46th version is held with the participation of 31 artists. It is one of the very few art arenas where established and emerging artists exhibit together and where the age range is also wide - as many as five generations are represented in this year's exhibition.

We are trying out a closer collaboration with Kjøpmannsgata Ung Kunst (K.U.K), in the form of this year's recipient of the Debutant Award will also receive an opportunity to exhibit at K.U.K next year. 13 of the artists are debutants and there is great excitement about who will receive the prize and exhibition opportunity. The awarding of the Trøndelag exhibition's art prizes will this year take place as a separate event towards the end of the exhibition period and not during the exhibition opening. In this way we get to celebrate twice as much!

Finally, a grateful thanks to the artists who have generously shared their thoughts about their own works in the texts that make up this catalog.

Project Manager for Trøndelag Regional Art Exhibition
Margrete Abelsen

Den tid vi lever i

Etter to år med nedstengning har verdensbildet endret seg. Ukraina er invadert, det er krig i Europa. Under Pride-feiringen i Oslo i sommer ble uskyldige mennesker drept, utsatt for en terrorhandling. Stormingen av Capitol, endringer av abortlovgivningen i USA, den globale klimakrisen og truende sultkatastrofer som rammer de svakeste.

Vi alle er klar over at tiden vi lever i er kompleks og full av motstridig streben og tilsvarende motstridende påstander, mål og meninger. Hvordan kan en kunstner arbeide i dette miljøet, det er vel en sak som vi alle undrer oss over. Kunsten tiltaler ikke samfunnet direkte, kunsten tiltaler samfunnet gjennom individer. Kunstnere uttrykker noe som de selv opplever, eller har levd gjennom, og vil gi uttrykk for i sin kunst.

Vi vet at nye perspektiv, nye bilder, kunnskap og forståelse er basert på sansemessige erfaringer, gjennom vår kropp og våre øyne forstår vi hva som skjer omkring oss. Kunstens kraft er at den kan oppleves og endre oss.

I biennaler og utstillingsrom ser man en tendens til å gi plass for kunstnere og uttrykk som kommer fra andre forutsetninger eller forståelser av kunst. Flere stemmer og perspektiv løftes fram. I en tid med økt polarisering, er kunsten med på å ta fram et mer komplekst bilde. Nødvendigheten av å revurdere og omskrive gitte og etablerte sannheter kommer til uttrykk.

Normen i kunsten har en sterk tradisjon gjennom modernismen, en vestlig konstruksjon der ideen om vekst og utvikling er dens kjerne. Begrepet *progresjon* er alltid avhengig av hvilket rammeverk det forholder seg til. Vi lever i en tid der den modernistiske forståelsen av ordet ikke lengre resonnerer med virkeligheten og situasjonen i verden. Vi må forandre dets betydning gjennom å forsøke å forstå hva som er viktig i dag og gi rom for det vi ennå ikke kjenner til. I år ønsker vi velkommen til 13 debutanter som deltar i utstillingen!

Som en av flere landsdelsutstillinger i Norge har Trøndelagsutstillingen forankret seg som en institusjon hvor den frie, anonyme innsendelsen er et grunnleggende prinsipp. Dette bidrar til å gjøre utstillingen interessant, viktig og unik.

Jeg vil rette en stor takk til årets jury; Veslemøy Lilleengen, Reidun Synnøve Gravelseter og Per Formo. Takk til Trøndelagsutstillingens prosjektleder Margrete Abelsen og til Trøndelag senter for samtidskunst for gjennomføringen av årets utstilling. Videre kommer Trøndelagsutstillingen til å stilles ut ved Kunstmuseet NordTrøndelag, og vi er svært takknemlig for dette samarbeidet. Av årets 212 søkere, utgjør 33 kunstverk eller serier av 31 kunstnere den 46.Trøndelagsutstillingen. Samtidig vil vi takke alle dere kunstnere som søkte til årets Trøndelagsutstilling, og håper å se dere neste år.

Takk til Kjøpmannsgata Ung Kunst (K.U.K), NTNU, FosenKraft og Østerlie Kunst og Farve AS for deres generøse støtte til utstillingens fire kunstpriser. Takk til Trøndelag Fylkeskommune som muliggjør utstillingsproduksjon hvert år gjennom støtte til drift.

Avslutningsvis vil jeg oppfordre publikum til å stemme på sin favoritt. I fjor vant Marin Håskjold publikumsprisen med sin kortfilm «Hva er en kvinne?» (2020), som stiller spørsmål ved våre innarbeidede samfunnsmessige kjønnsnormer.

Stjørdal, August 2022
Styreleder for Trøndelag Bildende Kunstnere
Kalle Eriksson

The times we live in

After two years of limitations and lockdown, our worldview has changed. Ukraine is invaded, there is war in Europe. During the Pride celebrations in Oslo this summer, innocent people were killed, victims of an act of terrorism. The storming of the Capitol, changes to abortion legislation in the United States, the global climate crisis and looming hunger disasters take their toll on our weakest.

We are all aware that the times we live in are complex and full of conflicting aspirations and correspondingly conflicting claims, goals and opinions. How an artist can work in this environment is a question we all ask ourselves. Art does not appeal to society directly; art appeals to society through individuals. Artists express something that they themselves experience, or have lived through, and want to communicate in their art.

We know that new perspectives, new images, knowledge and understanding are based on sensory experiences. Through our body and our eyes we understand what is happening around us. The power of art is that it can be experienced and that it can change us.

In biennales and exhibition spaces, one sees a tendency to give space to artists and expressions that come from other assumptions or understandings of art. More voices and perspectives are lifted. In a time of increased polarization, art contributes to producing a more complex picture. There is a necessity of reassessing and rewriting given and established truths.

The norm in art has a strong tradition through modernism, a Western construct where the idea of growth and development is at its core. The concept of progress always depends on which framework it relates to. We live in a time where the modernist understanding of the word no longer resonates with reality and the situation in the world. We must change its meaning by trying to understand what is important today and make room for what we do not yet know. This year we welcome 13 debutantes who will participate in the exhibition!

As one of several regional exhibitions in Norway, the Trøndelag Regional Art Exhibition has established itself as an institution where the free, anonymous submission is a fundamental principle. This keeps the exhibition interesting, important and unique.

I would like give thanks to this year's jury; Veslemøy Lilleengen, Reidun Synnøve Gravelseter and Per Formo. Thanks to the Trøndelag exhibition project manager Margrete Abelsen and to the Trøndelag Centre for Contemporary Art for administering this year's exhibition. Furthermore, the Trøndelag exhibition will be exhibited at the Art Museum Nord Trøndelag, and we are very grateful for this collaboration. Of this year's 212 applicants, 33 works of art or series by 31 artists make up the 46th Trøndelag exhibition. At the same time, we would like to thank all of you artists who applied for this year's Trøndelag exhibition, and hope to see you next year.

Thanks to Kjøpmannsgata Ung Kunst (K.U.K), NTNU, FosenKraft and Østerlie Kunst og Farve AS for their generous support of the exhibition's four art prizes. Thanks to Trøndelag County, which enables the production of our exhibition every year through their support.

In conclusion, I would like to encourage the audience to vote for their favorite work of art. Last year, the Audience Award was given to Marin Håskjold for questioning our incorporated societal gender norms in her short film «What is a woman?» (2020).

Stjørdal, August 2022
Chairman of Trøndelag Bildende Kunstnere
Kalle Eriksson

Om årets Trøndelagsutstilling skulle hatt et soundtrack kunne det kanskje være en svak buldring av noe som er på vei, noe som nærmer seg i det fjerne. Denne utstillingen byr blant annet på klingende tenner, mennesker som dyr, en skutt hest, en alt for stor nattehimmel, en transportabel malstrøm. Men ingen skilt som sier undergangen er nær.

Naturen, kroppen, kunsten, verdensrommet, - alt er gjenstand for kunstnerens undersøkelser. Kunstneren går inn i og ut av seg selv, studerer materialet, assosierer, undersøker, finner frem, bretter ut, snur alt på hodet og begynner på nytt. Og kanskje får man endelig øye på månen, helt andre steder enn der man først trodde den skulle være. Og kanskje er buldringen lyden av noe som løsner og faller på plass – noe håpefullt.

En kollektivutstilling som Trøndelagsutstillingen vil alltid være et sted hvor svært ulike stemmer snakker i munnen på hverandre, men hvor publikum likevel vil kunne oppfatte hvert verks egenart og kraft. Utstillingen er ikke en alles kamp mot alle, men heller et kor hvor alle synger sin egen sang og hvor en observant lytter likevel kan høre at ulike stemmer plutselig danner uventede samklanger, kontrasterende rytmiske forløp, kompletterende melodivegelsler: en kollektiv fremtidsmusikk.

Vi er veldig glade for at så mange har sendt oss sine arbeider, og vi setter stor pris på både spennvidden, kvaliteten og den tydelige personlige tilnærmingen vi ser i årets utgave av Trøndelagsutstillingen.

Juryen
Veslemøy Lilleengen, Per Formo og Reidun Synnøve Gravelseter

If this year's Trøndelag Regional Art exhibition were to have a soundtrack, it could perhaps be a faint rumble of something on its way, something approaching in the distance. This exhibition offers, amongst other things, chattering teeth, people portrayed as animals, a shot horse, a night sky that is too large, a transportable maelstrom, but no sign proclaiming doomsday.

Nature, the body, art, outer space - everything is the subject of the artists' investigations. The artist goes within, and out of herself, studies the material, associates, investigates, discovers, unfolds, turns everything upside down and starts all over again. And maybe you finally catch a glimpse of the moon, in a completely different place than where you first thought it would be. Perhaps the rumble is the sound of something loosening and falling into place – something conveying hope.

A group exhibition like Trøndelagutstillingen will always be a place where very different voices speak to each other, but the viewers will still be able to perceive the uniqueness and power of each work. The exhibition is not a battle of all against all, but rather a choir where everyone sings their own song and where an observant listener nevertheless can hear different voices form unexpected harmonies, contrasting rhythmic progressions, complementary melodic movements: a collective music of the future.

We are very happy that so many have sent us their works, and we greatly appreciate both the range, the quality and the clear, personal approach we see in this year's edition of the Trøndelag Regional Art exhibition.

The Jury
Veslemøy Lilleengen, Per Formo and Reidun Synnøve Gravelseter

SOLVEIG AALBERG

f. 1955, Levanger

NO

«Continuum #070» er del av en serie mini-tekstiler jeg har utført over flere år. Verkene har samme format og er montert mot vegg slik at det ser ut som de svever. Prosessen beskriver jeg som «Gjentagelse og forskyvning - en rytme som repeteres, men som samtidig er i endring, som dagene vi lever». Utførelsen av hver tekstil forholder seg til kriterier som delvis bestemmes på forhånd, som trådtetthet, fargeholdning, antall innslagsfarger og repetisjoner i vevprosessen, og delvis underveis; der sting noen steder tilføres og bearbeider det vedde utgangspunktet. Det som tilsynelatende ser enkelt ut rommer både kompleksitet og detaljriddom. Til hver tekstil har jeg notert fargene jeg har brukt og hvor mange ganger fargene er repetert. På den måten understreker jeg rytmen og kompleksiteten som ligger i bunn for hvert arbeid og rytmen i vevnaden gjenspeiles i disse nedtegnelsene. Jeg synes fargebeskrivelsene klinger så vakkert, og de gir et vell av assosiasjoner.

Solveig Aalberg sirkler i sitt kunstnerskap rundt det å lese verden rundt seg gjennom en organisering av farger, teksturer og repetisjoner. Hun utforsker serielle uttrykk og bruker i hovedsak teknikkene håndvev og sting som metode. Arbeidene bygges opp av repeterende formelementer som varieres, og som uttrykker både stramhet og ledighet. Vevnadene spenner formatmessig fra det lille, intime, og opp til det monumentale. Hun benytter blant annet materialer som lin, bomull, polyester, polypropylen, silke og hamp. Aalberg er utdannet ved Statens Håndverk- og Kunstindustriskole, avdeling for tekstil.

ENG

«Continuum #070» is part of a series of miniature textiles I have made over several years. The works have the same format and are mounted against the wall, so that it looks as if they are floating. I describe the process as «Repetition and displacement - a rhythm that is repeated, but also changing, like the days we live». The process of making each textile relates to criteria that are partly determined in advance, such as thread density, color retention, number of weft colors and repetitions in the weaving process, and partly during the process; where stitches are added in some places and the woven starting material is processed. What at first looks simple, is both complex and detailed: for each textile I have noted the colors I have used and how many times the colors have been repeated. In this way, I emphasize the rhythm and complexity in each work; the rhythm of the tapestry is reflected in these records. I think the color descriptions sound so beautiful and they give a wealth of associations.

Solveig Aalberg read the world around her through an organization of colors, textures and repetitions. She explores serial expressions and uses the techniques of hand weaving and hand stitching as a method. Her works are made up of repetitive varied elements, and at the same time express both tightness and idleness. Her weavings range in format from the small and intimate, to the monumental. Materials such as linen, cotton, polyester, polypropylene, silk and hemp are used. Aalberg has a degree from the textile department at the Oslo National Academy of the Arts.

Continuum #070 (2020)
Håndvev, lin, bomull og polyester, 19,7 x 24 x 4,5 cm
Loom, linnen, cotton and polyester, 19,7 x 24 x 4,5 cm

TORHILD AUKAN

f. 1960, Trondheim

NO

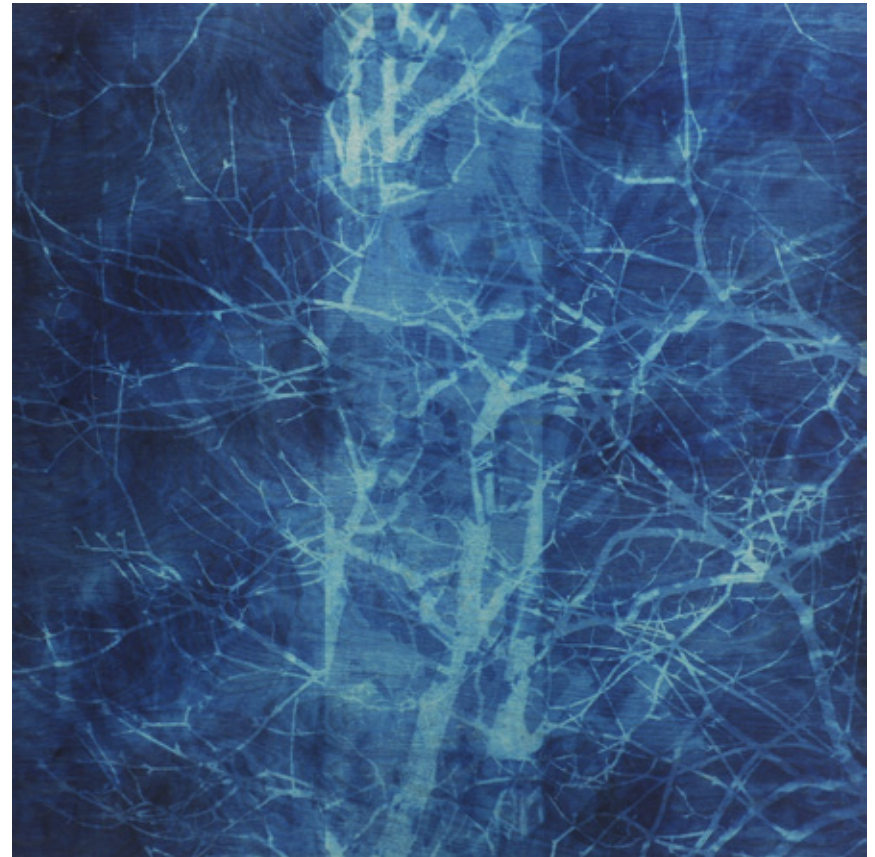
Lys og mørke. Avtrykk av fallende blader, det levende treet med sine årringer, og spor av tid. Prosessen jeg bruker er den gamle teknikken cyanotypi på trefiner. Treet impregneres med lysfølsomme kjemikalier i mørket, og eksponeres i sollys. Jeg legger til og avdekker. Det skjer en reaksjon når uv-lyset treffer plata, og den blå fargen brennes fast der den slipper til. Så fremkalles bildet med vann, og fikseres i luft. Prosessen gjentas flere ganger. Teknikken ble oppfunnet av astronomen John Herschel i 1842. De mest kjente cyanotypiene fra den tida er av botanikeren Anna Atkins, som benyttet den til å lage avtrykk av plantene sine. Jeg startet å eksperimentere med dette på midten av 1990-tallet. Kombinasjonen av å være aktivt tilstede i skaperprosessen og i et dynamisk forhold til naturen omkring er en stor motivasjon for meg.

Torhild Aukan jobber med fotografiske medier, og er opptatt av forholdet mellom menneske og natur, og vår eksistensielle lengsel. Hun er utdannet ved NIH Oslo, og Kunstakademiet i Trondheim NTNU.

ENG

Light and darkness. Imprints of falling leaves, the living tree with its rings, and traces of time. The process is the old technique of cyanotype on wood veneer. The tree is impregnated with light-sensitive chemicals in the dark, and exposed in sunlight. I add and reveal. A reaction occurs when the UV light hits the plate, and the blue color is burned into the plate. The image is then developed with water and fixed in air. The process is repeated several times. The technique was invented by the astronomer John Herschel in 1842. The most famous cyanotypes from that time are by the botanist Anna Atkins, who used it to make prints of her plants. I started experimenting with this in the mid-1990s. The combination of being actively present in the creative process and in a dynamic relationship with the surrounding nature is a motivational factor for me.

Torhild Aukan works with photographic media. She has her education from NIH Oslo, and Trondheim Academy of Fine Art NTNU. She is concerned with the relationship between man and nature, and our existential longing.

Forbindelser (3) (2020)
Cyanotypi på trefiber, 120 x 120 cm
Cyanotype on wood fiber, 120 x 120 cm

EVA BALLO

f. 1988, Oslo

NO

«Vilhelmina», «Marsfjäll» og «Skog/Mark» er tre billedvever i plantefarget silke. Vevnadene er små skildringer fra sommeren 2021. De tar utgangspunkt i steder vi kjørte gjennom i Sverige for å unngå karantene ved innreise i Norge. I Vilhelmina var det raggartreff med mange bare, piercede navler. Campingen var full, så vi kjørte videre til Saxnäs. Der overnattet vi på et hotellet som hadde vært et gamlehjem. Egentlig skulle vi over Kittelfjäll, men grensen var stengt og vi fortsatte forbi Jormvattnet, Blåsjøn og Gäddede, inn til Lierne. Det var merkelig å kjøre gjennom steder som ifølge smittemålingen var røde län uten å se et eneste menneske på mange mil. Reisen endte i Lierne. Kalle kjørte tilbake til Sverige for å slippe karantene og jeg tok bussen derfra, over Namsos og Steinkjer, til Trondheim. I Trondheim oppdaget jeg at alle vevnadene lå igjen i en tøypose under en benk ved bensinstasjon Livertten. En ansatt fikk levert posen tilbake til meg og Livertten er min favorittbensinstasjon.

Eva Margrethe Ballo arbeider med tegning, maleri og installasjon med hovedvekt på tekstil. Tematikken i arbeidene dreier ofte rundt misforståelser og forskyvninger i forsøket på å visualisere og fortelle om noe konkret; som for eksempel et spesielt landskap, lyder eller menneskelig/kulturell aktivitet. Ballo har studert ved Kunsthøgskolen i Oslo og Kunstakademiet i Trondheim, NTNU.

ENG

«Vilhelmina», «Marsfjäll» and «Skog/Field» are three tapestries in plant-dyed silk. The tapestries are small depictions from the summer of 2021. They are based on places we drove through in Sweden to avoid quarantine when entering Norway. In Vilhelmina there was a raggar meeting with many bare, pierced navels. The campsite was full, so we drove on to Saxnäs. There we spent the night in a hotel that had been a nursing home. Actually, we were going to cross Kittelfjäll, but the border was closed and we continued past Jormvattnet, Blåsjøn and Gäddede, into Lierne. It was strange to drive through places that, according to the infection survey, were red counties without seeing a single person for many miles. The journey ended in Lierne. Kalle drove back to Sweden to escape quarantine and I took the bus from there, via Namsos and Steinkjer, to Trondheim. In Trondheim I discovered that I had left all my art works in a bag under a bench at the Livertten Petrol Station in Sweden. But, I got an employee at Livertten to deliver the bag back to me, and today this is my favorite petrol station.

Eva Margrethe Ballo works with drawing, painting and installation with an emphasis on textiles. The themes in the works often revolve around misunderstandings and displacements in the attempt to visualize and tell about something concrete, such as a particular landscape, sounds or human/cultural activity. Ballo has studied at the Oslo National Academy of Fine Arts and Trondheim Academy of Fine Art, NTNU.

Vilhelmina (2021), Marsfjäll (2021) og Skog/Mark (2021)
Billedvev, plantefarget silke, 14 x 10 cm, 20 x 8 cm, 17 x 10 cm
Tapestry, plant colored silk, 14 x 10 cm, 20 x 8 cm, 17 x 10 cm

SIGRID VOLL BØYUM

f. 1988, Oslo

NO

«Plansje til ein kommande brann-sløkjar» er ein absurd framstilling av ein vatn-syklus, som ein forklarende teikning. Teksten i biletet har blitt utvalgt fordi den tar mennesket og det menneskeskapte med seg inn i den sykliske naturen. Slik den absurde teikninga også vil virke. Delar av teksten er utydeleg og, vanskeleg å lese. Slik vil betrakteren kanskje berre få med seg delar av den. Då det forgienglege er ein del av det sykliske tykkjer eg dette er fint. Bildet blei til i forbindelse med ei utstilling som omhandla vatn.

Sigrid Voll Bøyum arbeider med ulike medium som tegning, skulptur, installasjon, maleri, og performance. I sitt arbeide ønsker hun å formidle noe om det gjenkjennelige og det uforståelige. I sitt kunstnerskap er Bøyum opptatt av rom, bevegelse, effekter av harmoni og kontrast, og hvordan ulike komponenter sammen kan skape synergi. Bøyum har studert billedkunst ved Kunstakademiet i Trondheim, NTNU.

ENG

«Plan for a coming fire-extinguisher» is an absurd explanatory drawing of a water cycle. The text as an element brings humans and the man-made closer to nature, which is both cyclical. This is also how the absurd drawing will work. Parts of the text are difficult to read, and the viewer will perhaps only understand some of it. In a way the ephemeral is part of the cyclical. The drawing was made for an exhibition about water.

Sigrid Voll Bøyum works with various media such as drawing, sculpture, installation, painting and performance. In her work, she wants to convey something about the recognizable and the incomprehensible. In her artistry, Bøyum is concerned with space, movement, effects of harmony and contrast, and how different components together can create synergy. Bøyum has a MFA from Trondheim Academy of Fine Art, NTNU.

Plansje til ein kommande brann-sløkjar (2021)
tegning/ maleri på lerret, 110 x 90 cm
drawing/ painting on canvas, 110 x 90 cm

ANNIKA BORG

f. 1964, Stockholm, Sverige

NO

«I begynnelsen... (dato)» er en serie som springer ut fra mitt grunnprosjekt *ett og etthundre terningkast om dagen* fra 1994 som fortsatt pågår, hver dag. Det prosjektet startet ut fra et ønske om å arbeide med et materiale som jeg ikke kunne styre, men i stedet gå i dialog med. Jeg ville også arbeide med noe som var abstrakt og menneskeskapt, samtidig som det kunne kobles til forhold som er virksomme i naturens prosesser. Dette fant jeg i terningene med sine tilfeldige tall. I arbeidsprosessen undersøker jeg dette spesielle materialets iboende natur og mulighet til form, uttrykk og synlighet. Jeg benytter tallmaterialet som utgangspunkt for transformasjoner ved en kombinasjon av tegn for tallene og regler for hvordan jeg arbeider med dem. Det er en stadig pågående utviklingsprosess etter hvert som jeg blir alt mer kjent med materialet. Denne serien er inspirert av tanker om hver dag som en ny begynnelse – det starter ofte likt, men utvikles forskjellig.

Annika Borg arbeider med konseptuell kunst hvor prosess og idé står sentralt. Det kunstneriske materialet er tallrekker fra daglige terningkast. Tallmaterialet samles i et stadig voksende arkiv. I neste omgang videreutvikles materialet til ulike former og uttrykk som tegning, skulptur, animasjon og lydverk. Hun er interessert i emner relatert til tid og transformasjon, som kontinuitet, forløp, endring, utvikling og variasjon. Hun er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim, NTNU, og bor og arbeider i Trondheim.

ENG

«In the beginning... (date)» is a new series of digital drawings from my ongoing project, *one and one hundred dice rolls a day*, from 1994. The project started from a desire to work with a material that I could not control, but rather engage in dialogue with. I also wanted to work with something that was abstract and man-made, at the same time as it could be connected to conditions that are active in the processes of nature. I found this in the dice with their random numbers. In the work process, I explore the inherent nature of this unique material and its possibility of form, expression and visibility. I use the numerical material as a starting point for transformations, by a combination of signs for the numbers and rules for how I work with them. It is a continuous process of development as I become more and more familiar with the material. This series is inspired by the idea that each day is a new beginning – it often starts the same but develops differently.

Annika Borg works with a type of concept art where process and idea are central. The artistic material is numbers from daily dice rolls. The numbers are gathered into a steadily growing archive. Then the numbers are developed into drawing, sculpture, animation and sound. She is interested in topics related to phenomena such as time and transformation, continuity, course, change, development and variation. She is a graduate from Trondheim Academy of Fine Art, NTNU, and lives and works in Trondheim.

I begynnelsen 19.07.2021, 20.07.2021 og 21.07.2021 (2021)
Digitalt trykk på syrefritt bomullspapir, 43 x 43 cm, 3 stk.
3 Digital prints, 43 x 43 cm

PETTER BUHAGEN

f. 1983, Trondheim

NO

«Outsourced Memories» er en serie håndtegnede blåkopier basert på fotomateriale hentet fra Google Street View. Serien består av tegninger som tar utgangspunkt i skjermbilder av vinduer fra alle stedene jeg har bodd så langt i løpet av livet. Skjermbildene er delvis abstrahert i en kopieringsprosess der jeg gjentatte ganger har printet, skadet og skannet materialet. Som et siste ledd i kopieringssyklusen er bildene møysommelig tegnet for hånd med kulepenn via blåkopipapir slik at blåkopiene har blitt de ferdige arbeidene.

Petter Buhagen jobber med ulike medier og formater; fra tegning, grafikk og maleri til skulptur, foto, video og installasjon. Gjennom sine arbeider utforsker han ofte ulike menneskeskapte systemer og oversettelser av informasjon som veksler mellom digitale og analoge formater. Buhagen er utdannet ved Kunstakademiet i Oslo og The Arts Institute at Bournemouth, England.

ENG

«Outsourced Memories» is a series of hand-drawn blueprints based on photographic material from Google Street View. The series consists of drawings based on screenshots of various windows from different geographical places I have lived. The images are partly abstracted in a process of copying, where I have repeatedly printed, altered and scanned the material. As the final part of the copying process, the images have been meticulously hand-drawn with a ballpoint pen via carbon paper, so that the transferred blueprints have become the final works.

Petter Buhagen works with various media and formats; from drawing, printmaking and painting, to sculpture, photography, video and installations. Through his works he often explores human made systems and translation of information between digital and analog formats. Buhagen has studied at the Oslo National Academy of the Arts and The Arts Institute in Bournemouth, England.

Outsourced Memories (2019 - 2022)
Håndtegned blåkopi, 43 x 32,5 cm, 11 stk.
11 drawings, 43 x 32,5 cm

HANNA FAUSKE

f. 1988, Fredrikstad

NO

«Dyrene i underskogen» er en fotoserie hvor vi møter karakterer kroppsmalt som dyr. De fremstilles som utkleddede, men er ikke nødvendigvis på karneval i dette øyeblikket. Kanskje er det "dagen derpå". Malingen er ujevn, avrent og lite perfekt. Stemningen er bedagelig, men sliten. De røyker, spiser, slapper av eller gir et tappert forsøk på å rydde. Bildene skildrer en privat setting, hvor man kanskje egentlig vil være i ro og fred, mens man vet at noe eller noen venter på et tiltak. De gangene man egentlig bare vil "knipse" alt i orden. Det handler også om muligheten til å upåvirket kunne være seg selv. Man har gitt et forsøk på å tilpasse seg, ved å kanskje kle seg opp som noe annet, men så kommer man hjem og lukker døra. De trenger ikke lenger å opprettholde den polerte fasaden eller bry seg om unødvendige normer, som i bunn og grunn ikke gir mening. Så sitter man der og koser seg i hver sin hule med beina på bordet og junkfood i fanget. Spis bløtkake med hendene og ta ræ en røk!

Hanna Fauske skaper bilder gjennom iscenesettelser og komposisjoner via foto og video. I hennes arbeider beveger vi oss i en fiktiv verden inspirert av virkelighetens hverdag og såkalte vanlige folk. Fauske har en BA fra Kunstakademiet i Trondheim, NTNU.

ENG

«Dyrene i underskogen» (The animals in the undergrowth) is a series of photographs with characters painted like animals. Portrayed in costumes, but not necessarily ready for a carnival. Maybe it's the hangover. The paint is uneven and imperfect. The atmosphere in these portraits is relaxed, but tiresome. They smoke, eat, relax or make a valiant attempt to clean up. The photos depict the subjects in a private setting, where they may actually want to be in peace and quiet, while knowing that something or someone is waiting for them to take action. The times you really just want to snap your fingers to make everything alright. It is also about the possibility of being able to fully be oneself. An attempt has been made to adapt, by perhaps dressing up as something else, but then they come home and close the door. They no longer need to maintain the polished facade or care about unnecessary norms, which basically do not make sense. Then you sit there and enjoy yourself in your own cave with your legs on the table and junk food in your lap. Eat some cake with your hands and have a smoke!

Hanna Fauske creates images through stagings and compositions that are often expressed via photo and video. In her work, she moves in a fictional world inspired by the everyday life of reality and so-called ordinary people. Fauske holds a BFA from the Trondheim Academy of Fine Art, NTNU.

Dyrene i underskogen (2022)
Fotografi, 50 x 70 cm, digitaltrykk, 4 stk.
4 photographs, 50 x 70 cm, digitally printed

AGNIESZKA FOLTYN

b.1987, New Zealand

NO

Ved spisebordet var det en vegg av fotografier som skildret øyeblikk fra steder jeg har levd og besøkt, men som jeg stort sett ikke kan huske. Min mor pleide å flytte bildene rundt, og mens vi spiste ved bordet fløt øynene våre over stedene som en og samme tid var fremmede og kjente. Jeg visste at jeg hadde opplevd disse stedene, hadde sett disse landskapene, og at de for alltid ville være en del av meg. På veggen kom de inn i bevisstheten min igjen og igjen som øyeblikk fra tilsynelatende alternative liv.

Sollyset som reflekteres fra krusninger i vannet er et tilbakevendende tema, og plasserer, for meg, et sted med ubundet tilhørighet. Gjennom påførte og fjernede lag med grafitt på papir, peker tegningen mot dybden av det vi vet og hvordan bilder trer inn i en kollektiv hukommelse, og som med tiden beveger seg inn og ut av fokus.

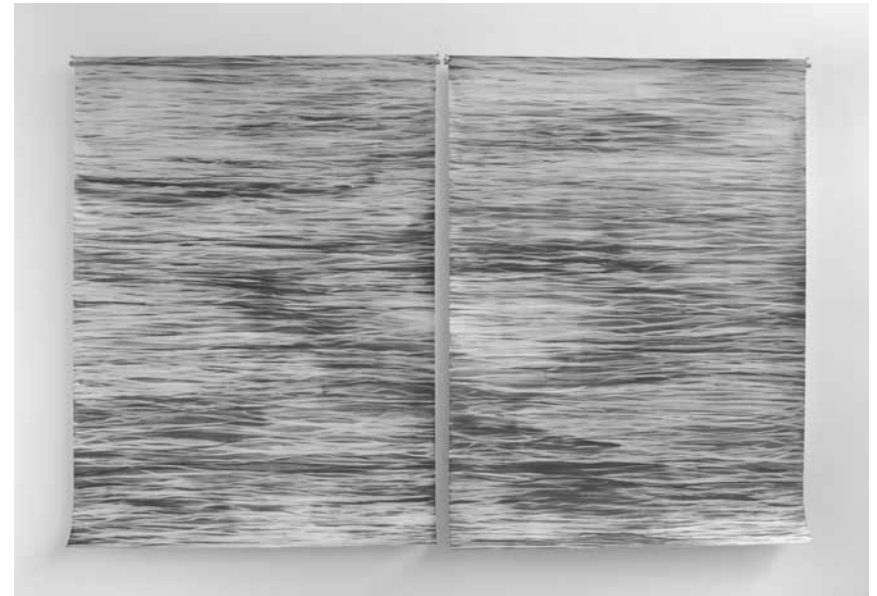
Agnieszka Foltyn er billedkunstner, kurator og forfatter og hun er bosatt i Trondheim. Hun jobber med tegning, installasjon, performance og kunst i det offentlige rom, hvor hun utforsker kunstens rolle i hverdagen. Foltyn har en MFA fra Kunstakademiet i Trondheim NTNU, og har studert kunst og kunsthistorie ved Concordia University i Montreal, Canada, og HDK-Valand – Högskolan för konst och design i Göteborg og den Kungliga Konsthögskolan i Stockholm.

ENG

When I was younger there was a wall of photographs by the dining table portraying moments from the places I have lived and been, but mostly cannot recall. My mother used to rotate these and as we ate at the table, our eyes would drift over these images, at once alien and familiar. I knew I had lived these scenarios, had seen these landscapes, and that they would forever be embedded in me. On the wall, they would re-enter my consciousness as moments from seemingly alternate lives.

The sun reflecting from ripples in the water has been a recurring theme and for me a place of untethered belonging. Made by applying and removing layers of graphite on paper, the large-scale drawing points to the depths of what we know - how images enter a collective psyche, moving into and out of focus with the passing of time.

Agnieszka Foltyn is an artist, curator, and writer living in Trondheim. She works with drawing, installation, performance and public art, exploring the role of art in everyday life. She studied fine art at the Trondheim Academy of Fine Art, studio art and art history at Concordia University in Montreal, Canada, and public art at HDK-Valand Academy of Art in Göteborg, and the Royal Institute of Art in Stockholm.

Shadows (2021)
Grafitt på papir, diptych 220 x 300 cm
Graphite on paper, diptych, 220 x 300 cm

MATILDE WESTAVIK GAUSTAD

f. 1987, Trondheim

NO

Verket «Nadir» er en del av en serie billedvever hvor motivene er variasjoner og abstraksjoner av trappepyramider, sett ovenfra, forfra og fra siden. Serien kretser rundt denne pyramideformen, en form med tung symbolverdi og som gjentas i kulturer over hele verden gjennom historien. Varder, gravmonumenter, signalbygg under modernismen og frem til i dag, samt eldgamle strukturer. Prosjektet beveger seg i et labyrintaktig landskap, hvor virkeligheten får et surrealistisk og desorienterende skjær.

Matilde Westavik Gaustad arbeider med håndvevd tekstil og video, og fokuserer på de merkelige og til tider ubehagelige aspektene ved forholdet mellom mennesker, dyr og teknologi. Gaustad er billedkunstner med en MA fra Det Kongelige Kunstakademi i København.

ENG

«Nadir» is part of a series of woven tapestries where the motifs are variations and abstractions of stair pyramids - seen from above, from the front and from the side. The series revolves around this pyramid shape, a shape with heavy symbolic value and which is repeated in cultures all over the world throughout history. Cairns, grave monuments, signal buildings during modernism and up to the present, as well as ancient structures. The project moves in a labyrinthine landscape, where reality takes on a surreal and disorienting tinge.

Matilde Westavik Gaustad works with hand-woven textiles and video, and focuses on the strange and at times unpleasant aspects of the relationship between humans, animals and technology. Gaustad is a visual artist with an MA from the Royal Academy of Fine Arts in Copenhagen, Denmark.

Nadir (2022)
Billedvev, ull og bomull, 50 x 60 cm
Tapestry, wool and cotton, 50 x 60 cm

EINAR GRINDE

f. 1989, Trondheim

NO

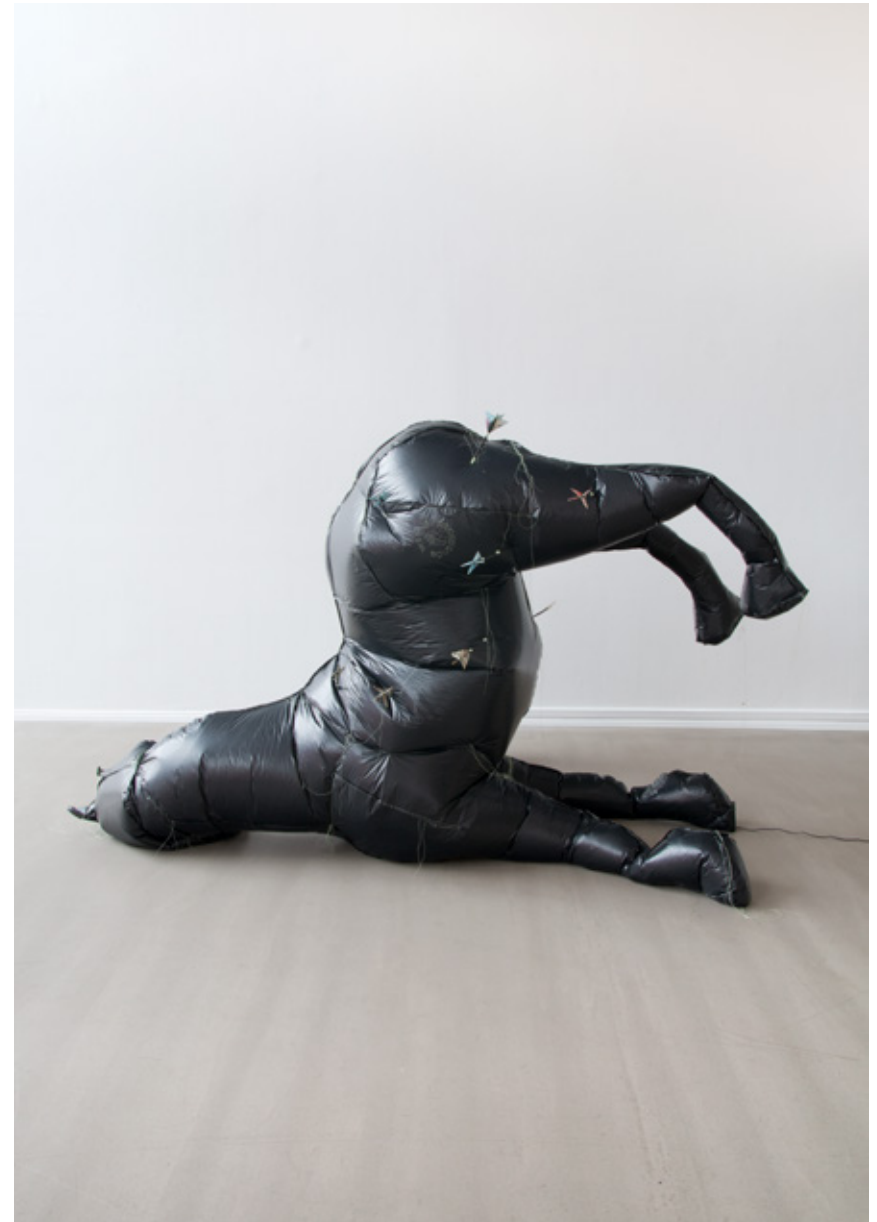
«Hest nr. 42» er en temporær skulptur. Den beveger seg i tid og rom, i et evig fall, eller i en evig vekst. Vi kom hit til hest alle som en, men steg av den rundt 1920. Den har fulgt oss lenge, en trofast følgesvenn. Den har vært plog, kommunikasjonsverktøy, transport, krigsmaskin og sport. Nå er det bare en skygge igjen. En hobby for rike jenter. Materialet er plast, sydd sammen. En skjør film mellom inni og utenpå. Oss og den. Penger er et våpen. Her ligger hest nr. 42. Et monument for en svunnen storhetstid. Beskutt av storkapitalen. I et evig forsøk på å reise seg igjen. Rom falt ikke på en dag.

Einar Grinde arbeider ofte med temporære installasjoner. Han er i sine arbeider opptatt av storheters vekst og fall, om det så omhandler mennesket, Romerriket eller hesten. Grinde har sin utdanning fra kunstakademiet i Trondheim, NTNU der han nå fullfører sin mastergrad.

ENG

«Horse No. 42» is a temporary sculpture. It moves in time and space, in an eternal fall, or in eternal growth. We all came here on horseback, but dismounted around 1920. The horse has been with us for a long time; as a faithful companion, as a plow, a communication tool, a mode of transportation, a war machine and for sports. Today we have almost stopped using horses. Horse riding is a hobby for rich girls. The sculpture's material is plastic, sewn together, as a fragile membran between inside and outside, between 'us' and 'them'. Money is a weapon. «Horse no. 42» is a monument of a bygone Era. Killed by capitalism. Stuck in an eternal attempt to rise again. The fall of Rome didn't happen in one day.

Einar Grinde mostly works with temporary installations concerned with the rise and fall of greatness, whether it deals with man, the Roman Empire or the horse. Grinde his completing his master's degree at Trondheim Academy of Fine Art in Trondheim, NTNU.

Hest nr. 42 (2022)

Plast, tråd og elektronikk, ca. 160 x 120 x 110 cm
Plastic, thread and electronics, 160 x 120 x 110 cm

SARA GULDMYR

f. 1990, Anderstorp, Sverige

NO

«En god tid» er en skulptur i stål og keramikk - og en konsert. Tittelen og verket kommer fra tanker om tennene våre, at de kan ses som en individuell tidsmåler. Du kan anslå hvor lenge et menneske har levd ved å undersøke tennene hennes. I prosessen med dette verket har jeg prøvd ut ulike former, leirer, brenningsgrader, tykkelser og glasurer for å finne ut hvordan lyden i objektet oppstår best og hvordan den kan variere. Og er der en sprekke, hører du det godt når du slår på objektet. Jeg har i tillegg laget trommestikker i keramikk og metallsnorer. Under konserten slår en percussionist på de hule tennene i brent og glasert steingods, støpt porselen og brent terracotta. Tennene er laget ulike og kan representere ulike tidsperioder i løpet av et liv.

Sara Guldmyr sine arbeider handler ofte om tid, og hvordan å være i tiden, og hun har en utforskende prosess. Konsept og material veves sammen, gjerne ved å bruke tidkrevende teknikker. Hun har en BA fra Kunstakademiet i Trondheim og studerer nå for en MA ved Kunsthøgskolen i Oslo.

ENG

«En god tid» (A good epoch) is a sculpture in steel and ceramics, and a concert. The title and the work comes from thoughts about our teeth, and that they can be seen as an individual time keeper. You can estimate how long a person has lived by examining her teeth. In the process of this work, I have tried out different shapes, clays, kiln temperatures, thicknesses and glazes to find out how sound occurs best and how it can vary. And if there is a crack, you can hear it well when you hit the object. I have also made ceramic drumsticks and metal strings. During the concert, a percussionist hits hollow teeth in burnt and glazed stoneware, cast porcelain and burnt terracotta. The teeth are different from each other, and can represent different periods of a life.

Sara Guldmyr is interested in time as a phenomenon. Her process is exploratory, where material and concepts are woven together, often using time-consuming techniques. Guldmyr is based in Oslo. She holds a BFA from Trondheim Academy of Fine Art NTNU, and is currently completing an MA at Oslo National Academy of the Arts.

En god tid (2022)

Skulptur og konsert, 120 x 110 x 160 cm

Konsert 24. september kl. 15.00

Sculpture and concert, 120 x 110 x 160 cm

Concert 24th of september at 3 p.m.

ANNE MARIE HAGERUP

f. 1945, Overhalla

NO

Jeg begynner med å bygge en kjerne ved at flere deler porselen brennes sammen, jeg vil at kjernen skal likne et lite korallrev; rev, rev. Det bygges på en grunn av steingodsleire, som forestiller jord- eller havbunn. Så kommer revene etter hvert. De modelleres, festes og brennes, festes og brennes med forskjellige hvite glasurer. Prosessen gjentas, det bygges og bygges. Noen mister halen under arbeidet, andre mister et bein. Slik går det med oss her i livet. Alle sitter fast, smeltet fast. «Réverie» er en drøm. Eller det vi drømmer om. Store bragder, store mål, og å nå til topps. Hva vil jeg? Hvem er jeg? Hva er meningen med det hele? Livsbegjær. Reven går igjen i mange eventyr. Jeg forteller eventyr, og om drømmene. Og alt smeltes sammen til et reverie.

Anne Marie Hagerup utforsker og utfordrer leiren som materiale og arbeider med å finne nye uttrykksmåter. Hennes arbeider forholder seg tematisk til naturen. Hagerup bor og arbeider i Trondheim og er utdannet ved Bergen Kunsthåndverkskole.

ENG

I start by building a core of several porcelain pieces that are burned together. I want the core to look like a coral reef. The core is built upon a foundation of stoneware clay, which represents soil or a seabed. Then, eventually, I add the foxes. They are modeled, then attached. This process is constantly repeated. Some of the foxes lose their tails in the process, others lose a leg. This is how it goes with us in this life. «Reverie» is a dream, or what we dream about; bold achievement, higher goals, and to reach the top. Who am I? What is the point of it all? What is this lust for life? In fairy tales the fox goes on many adventures. With my sculpture I tell fairy tales and about dreams. And everything is fused together into a reverie.

Anne Marie Hagerup explores the clay as a material and works to find new ways of expression. Her work relates thematically to nature. Hagerup graduated from the Bergen School of Arts and Crafts and lives and works in Trondheim.

Réveriet (2021)

Skulptur, steingods, porselen og glasur, 35 x 35 x 35 cm
Sculpture, stoneware, porcelain and glaze, 35 x 35 x 35 cm

HAHA PRODUKSJONER

etablert i 2017

NO

DagOvalds dager og valg. Hallo?

Vi bor her, gitt. Bruker å høre etter om natta, og tar ti på hvert bein. Dag er ofte på kjøkkenet mens Ovald teller spissmus og håper på det beste.

Dag fant en gang en stolt måne midt på dagen og natta. Se på månen!

Hallo? Hva passer best til kvelds?

Jeg hørte at han var så lei fisk at han ville ha pølser i akvariet.

«Månen» er en del av en serie videoverk med tittel «DagOvald» (2020 - 2022). Videoen ble filmet i ulike stadier på innsiden av en campingvogn på svartlamon. Lydbildet er bygget opp av hjemmelagde foley effekter i samarbeid med musiker Tater Anderson, mens musikken er laget i samarbeid med musiker Torkelsen.

HaHa Produksjoner er en kunstnerduo som består av Hazel Barstow (f.1986 Trondheim) og Hanna Fauske (f.1988 Fredrikstad), som har base i både Oslo og Trondheim. Siden 2017 har de laget stedsspesifikke forestillinger og videokunst via iscenesettelse og fiktive situasjoner. Hendelsene foregår i en privat setting, uten noen bestemte tidsomgivelser. Arbeidene er inspirert av hverdagslige observasjoner av mennesker, øyeblikk og direkte samtaler fra folk på kafeer og puber.

ENG

«Månen» (The Moon) is part of a series of video works entitled «DagOvald» (2020 - 2022).

The video was filmed in various stages inside a caravan at Svartlamon. The soundscape is made up of homemade foley effects in collaboration with musician Tater Anderson, while the music is made in collaboration with musician Torkelsen.

HaHa Productions is an artist duo consisting of Hazel Barstow (b.1986 Trondheim) and Hanna Fauske (b.1988 Fredrikstad), who are based in both Oslo and Trondheim. Since 2017, they have created site-specific performances and video's via staging and fictional situations. The events take place in a private setting, without any particular time frame. The video's are inspired by everyday observations of people, moments and conversations in cafes and pubs.

DagOvald - Månen (2022)
Video, 01:49 min. loop

DANIEL HANSEN

f. 1991, Göteborg

NO

«*Undergrowth (The story of how plants started to develop flowers to reproduce, which led people to pick them for use on ceremonial occasions, and of how a flower with fully functional male and female parts was called a perfect flower..)*». er en serie fotografi knyttet til prosjektet *A Perfect Flower* (2021- pågående). Serien utforsker vårt forhold til blomster og de mange rollene de uvitende spiller i livene våre. Særlig rollen de tildeles basert på deres utseende og den affektive opplevelsen av skjønnhet og rekreasjon dette gir oss. Fotografierne viser et utvalg av blomsteroppsatser, avbildet med et infrarødt kamera. I avbildningen er karakteristikken som gjør dem så gjenkjennelige og forlokkende for oss fjernet. Kameraet registrerer kun lys som plantene ikke kan benytte til å lage energi eller til å kommunisere. Kanskje disse avbildningene kan fortelle oss en ny historie om blomstenes liv, hvor hovedegenskapene som gjør oss oppmerksomme på dem er fjernet, og gir blomstene et rom av stillhet og ro.

Daniel Vincent Hansen arbeider hovedsakelig med kamerabasert kunst og tekst som utforsker historiske narrativ som søker å forklare verden vi lever i. Hansen har en BA fra Kunstakademiet i Trondheim, NTNU og en MA fra Kunstakademiet i Oslo. Han bor og arbeider i Trondheim.

ENG

«*Undergrowth (The story of how plants started to develop flowers to reproduce, which led people to pick them for use on ceremonial occasions, and of how a flower with fully functional male and female parts was called a perfect flower..)*». is part of a larger project entitled *A Perfect Flower* (2021-ongoing). The series explores our relationship to flowers and the many roles they play in our lives, unbeknownst to them. Especially the role assigned to them based on their appearance and the affective experience of beauty and leisure this gives us. The images present a selection of different flower arrangements, depicted by an infrared camera. This way of portraiture strips off the characteristics that make them recognizable and alluring to us. The camera only records light that plants can't use to make energy, or to communicate. Perhaps these images can tell us a new story about the life of flowers, where the main attribute making us pay attention is removed, providing the flowers a room of stillness and calm in their own right.

Daniel Vincent Hansen works with camera-based art and text. His works explore the kind of narratives that aim to make the world a comprehensible place by writing its history. Hansen has a BA from Trondheim Academy of Fine Art NTNU, and a MFA at Oslo National Academy of Arts.

Undergrowth (2021)
Infrarødt fotografi, 58 x 70 cm, 3 stk. fra en serie på 4
3 infrared photos, 58 x 70 cm, from a series of 4

CHARLIE HAY

f. 1987, Orrmo, Sverige

SVE

Mina verk kommer utav en nödvändighet, mina bilder blir som bäst när det är någonting som står på spel. Ibland kan det kännas som att livet själv står på spel, att blotta sina känslor för att kunna komma sig vidare i vardagen. Ängest oro och sorg är ofta vart jag startar en process och jobbar vidare med, men samtidigt skulle jag vilja säga att den drivs lika mycket av kärlek.

Jag har aldrig förstått mig på skillnaden mellan privat och personlig, jag kommer heller inte ihåg vilken man skal hålla undan konsten. Det mesta jag lagar kommer utav tvivel och nyfikenhet, det finns för många svar där ute och för få frågor. Tvivel är ett motgift mot dum självklarhet. En häst springer aldrig över dig. En eller annan gång som kommer du att bli överkörd i livet, men en häst springer aldrig över dig. Det är i alla fall vad jag fått mig berättat, min storebror säger alltid att man kan inte lita på kor, men hästar de springer aldrig över dig. Så jag tänker att människor är som kor, man kan aldrig lita på med 100%.

Charlie Hay er kunstner og aktivist. Hans arbeider er oftest politiske og med mørk humor. Siden 2016 har han drevet avisen Uncertain States Scandinavia som fokuserer på kamera-basert kunst. Hay har en MFA fra Kunstakademiet i Trondheim, NTNU, og en BFA fra The Sir John Cass School of Art, Architecture and Design at London Metropolitan University.

ENG

My work is made out of necessity, my images are at their best when there's something at stake. Sometimes it can feel like life itself is at stake, simply exposing emotions in order to move on in everyday life. Anxiety, worry, and sadness are often the starting points of a work and its processes, and yet simultaneously, it's driven just as much by love.

I have never understood the differences between private and personal, nor do I remember which of them to keep away from art. Most of what I do comes from doubt and curiosity. There are too many answers out there and too few questions. A horse will never trample you. You will always be stomped on in life. Someone will at some point trample you. But a horse will never, or so I'm told. My brother told me that you can never trust cows, but horses will never trample you. And I guess the same goes for humans, they can never be fully trusted.

Charlie Hay is an artist and activist. His works are often political and some of his projects have a dark sense of humor. Since 2016, he has run the newspaper Uncertain States Scandinavia, which focuses on lens-based art. Uncertain States also curate festivals, gallery exhibitions and artist talks. Hay holds a MFA from Trondheim Academy of Fine Art, and a BFA from The Sir John Cass School of Art, Architecture and Design at London Metropolitan University.

En häst springer aldrig över dig (2022)
Fotografi, 120 x 150
Photography, 120 x 150

DAGNY HAY

f. 1990, Sandefjord

NO

«Gömde puffror (Hidden Guns)» er et selvportrett som først og fremst handler om fotografiets makt, å se, overvåke og granske. Med Mona Lisa øyne følger blikket mitt deg, mens du gransker bildet mitt. Dagny Hay er min likhet, et alter ego født av lys, og Herskerinnen av Lys i et rike med en lang rekke dager og ingen natt. Hun bærer våpen og sant for dyden er hun motstandsdyktig, og etter sigende søvnløs. Fantasiene springer ut fra mitt eget mediemettede liv og et rotete forhold til klokker, lys og mørke.

Dagny Hay arbeider hovedsakelig med fotografi. Ideene hennes kommer fra hennes filosofiske tanker rundt det å leve et mediemettet liv. Hay har en BA i fotografi fra University of Hertfordshire i England og en MFA fra Kunstakademiet i Trondheim, NTNU.

ENG

«Hidden Guns» is a self-portrait about the power of photography, to see, monitor and scrutinize. With the eyes of the Mona Lisa, my gaze follows you, as you scrutinize my picture. Dagny Hay is my likeness, an alter ego born of light, and the ruler of light in a realm of long days and no nights. She carries weapons and she is resilient, and reportedly sleepless. The fantasies spring from my own media-saturated life and a messy relationship with clocks, light and darkness.

Dagny Hay works with visual art, mainly photography. She has a BFA in photography from the University of Hertfordshire England and an MFA from Trondheim Academy of Fine Art NTNU.

Gömda puffror (Hidden Guns) (2021)
Fotografi, 50 x 65 cm
Photography, 50 x 65 cm

ANN IREN JAMTØY

f. 1976, Snillfjord

NO

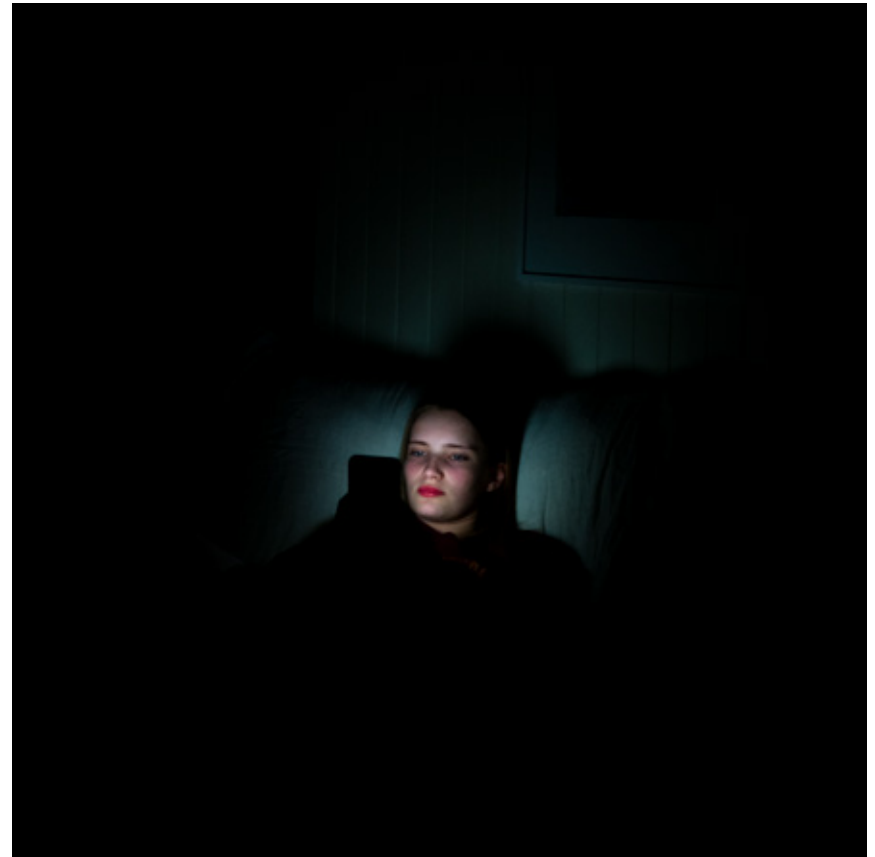
Jeg er, som kunstner, opptatt av å utforske betydningen av sentrale trekk og strømninger i samfunnsutviklingen. Hvem er vi og hva blir vi?

Ann Iren Jamtøy bor på Vikanlandet i Stjørdal. Gjennom flere år har Jamtøy arbeidet med kunstfotografi og vært involvert i prosjekter knyttet til ulike visningssteder og kunst i offentlige rom i Trondheim. Hun har hatt separatutstillinger ved blant annet Stjørdal kunstforening, Orkdal kunstforening og Kystmuseet NORVEG (Rørvik). Hun har tidligere deltatt på Trøndelagsutstillingen og deltok på Høstutstillingen i 2021. Hun har en PhD i statsvitenskap ved NTNU.

ENG

As an artist I am interested in exploring the meaning of the dominating trends and movements in society. Who are we and what will we become?

Ann Iren Jamtøy lives at Vikanlandet, Stjørdal. Through several years Jamtøy has worked with art photography, and she has been involved in projects related to art institutions and art in public spaces in Trondheim. She has had solo exhibitions at Stjørdal kunstforening, Orkdal kunstforening and at the Coastal Museum Rørvik. She has previously participated in Trøndelagsutstillingen and was represented at Høstutstillingen in 2021. She has a PhD in Political Science from NTNU.

All I See (2022)
Fotografi, 30 x 30 cm
Photography, 30 x 30 cm

KIM KVELLO

f. 1987, Trondheim

NO

«Ginn» er et verk fra en serie skulpturer med ulike variasjoner av tekstil bekledning. Disse ble vist i sin helhet under tittelen «Second Things First» på Van Etten i Oslo, 2021. «Ginn» betyr tilblivelse, og vises her som en åpen byste. En byste produsert av patentbånd som fungerer som en bærekonstruksjon for plagg, samtidig som en ramme for tekstile bilder. Sammen med bemalte reimer, tepper og lerret, blir materialene frigjort fra sine tidligere funksjoner og formål, og blir her avslørt som maleriske elementer.

Kim Kvello sine arbeider opptrer ofte som skulpturelle collager, med fokus på materiell transformasjon av eksisterende elementer. Arbeidene havner ofte i grenseland mellom maleri og skulptur, der funnet materiale blir bearbeidet til å fungere med nye deler og industrielle materialer. Kvello er utdannet ved Kunsthøgskolen i Bergen og Kunstakademiet i Trondheim, NTNU.

ENG

«Ginn» is a work from a series of sculptures with different variations of textile clothing. These were shown in their entirety under the title Second Things First at Van Etten in Oslo, 2021. «Ginn» means creation, and is shown here as an open bust. The bust is produced from patent ribbons that serve as support for the construction of garments, and at the same time as a frame for textile images. Together with painted straps, rugs and canvas, the materials are released from their previous functions and purposes, and revealed here as painterly elements.

Kim Kvello's works often appear as sculptural collages, focusing on the material transformation of existing elements. The works are often an intersection between painting and sculpture, where found material is processed to work with new parts and industrial materials. Kvello is a graduate of the Bergen Academy of the Art and Design and Trondheim Academy of Fine Art, NTNU.

Ginn (2022)

Patentbånd, reimer, teppe, lerret og tekstilfarge, 90 x 43 cm
Patent ribbon, straps, rug, canvas and textile dye, 90 x 43 cm

PÅL LERSVEEN

f.1979, Kongsvinger

NO

«Hva heter det igjen når man skulle vært der 10» er en endeløs og aldri forløsende video som projiseres direkte på veggen. Verket er en del av en videoserie hvor jeg utforsker brudd med harmoni og forventninger. Verket er en undersøkelse i å forstyrre rytme og størrelsesforhold, og i videoene kan man se meg danse og bevege meg med ustøe og kjelkete bevegelser. Dette samtidig som jeg gjentar meg selv i en improvisert og ikke koreografert dans. Små variasjoner gjennom klumsete og komiske manøver. Jeg tar i bruk overflatene og det rommelige i et forsøk på å skape en dialog mellom videoen og arkitekturen. For meg handler det om å bruke meg selv til å gjøre små endringer og bryte med en forventning gjennom kroppen som et ufravikelig størrelsesforhold.

Pål Lersveen er en Trondheimsbasert kunstner som jobber på tvers av forskjellige medier og formater. Sentralt i hans kunstnerskap er video og videoinstallasjoner. I sine arbeider er han interessert i hvordan video og rom kan danne nye narrativ eller konsepter. Lersveen studerte Fine Arts ved Glasgow School of Art og er nylig uteksaminert med en MA ved Kunstakademiet i Trondheim, NTNU (2021).

ENG

«What is it called when you should have been there 10» is an endless and never redemptive video that is projected directly on the wall. The work is part of a series of videos where I explore a clash with harmony and expectations. The work is an investigation of disturbing rhythm and size ratios, and in the videos you can see me dancing and moving with unsteady and inexpedient movements. It's not a choreographed, but an improvised dance. Small variations through clumsy and comical maneuvers. I use the surfaces and the spacious in an attempt to create a dialogue between the video and the architecture. For me, it's about using myself to make small changes and create a break with expectations through the body as an inalienable aspect ratio.

Pål Lersveen is a Trondheim-based artist who works across different media and formats. Central to his art are video and video installations. In his work, he is interested in how video and space can form new narratives or concepts. Lersveen studied Fine Arts at the Glasgow School of Art and recently graduated with an MFA at the Trondheim Academy of Fine Art NTNU (2021).

Hva heter det igjen når man skulle vært der 10 (2022)
Videoprojeksjon på vegg, 180 x 300 cm, loop
video projection on wall, 180 x 300 cm, loop

TOBIAS LILJEDAHL

f. 1988, Göteborg, Sverige

NO

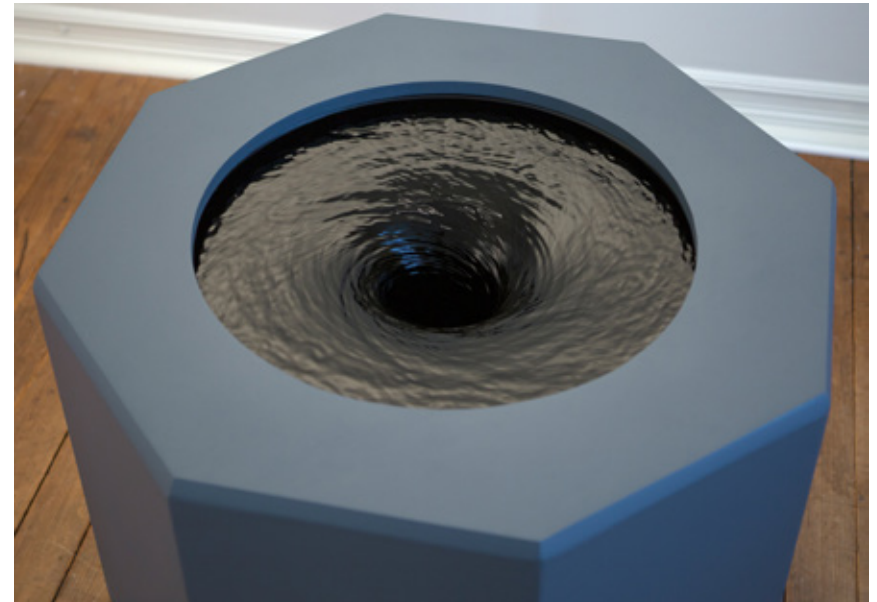
Sommeren 2021 oppdaget jeg at det finnes en malstrøm i Selbusjøen. Det var mens jeg gjorde research til et prosjekt om Nidelven at jeg fant malstrømmen som oppstår ved vanninntaket til Bratsberg Kraftverk. Den er enormt skummel, der den trekker ned 45 kubikkmeter vann hvert sekund. Samtidig er den beroligende å se på, på samme måte som et bål: i konstant endring, men innenfor gitte rammer og uforutsigbar på en forutsigbar måte. Både bål og malstrøm fremkaller også den merkelige gleden av å betrakte en enorm destruktiv kraft på behørig avstand og i et passende format. Jeg skulle egentlig lage en video om malstrømmen, men merket at opptakene ikke var nok. Derfor fant jeg ut at den måtte manifesteres i fysisk form, og i en mer portabel utgave.

Tobias Liljedahl arbeider med foto, video, skulptur og installasjon. Arbeidene hans er fundert i tradisjonen for essay-video, og bygger fortellinger rundt steder og fenomener på en måte som kombinerer en personlig tilnærming med det historie- og faktabaserte. Liljedahl er billedkunstner fra Göteborg med utdanning fra Kunstakademiet i Trondheim, NTNU. Han bor og arbeider i Trondheim og har atelier ved RAKE Arbeidsfelleskap.

ENG

In the summer of 2021, I discovered that there is a maelstrom in Selbusjøen. It was while I was doing research for a project about Nidelven, that I found the maelstrom that occurs at the water intake of Bratsberg Power Plant. It is extremely scary, as it draws down 45 cubic meters of water every second. At the same time, it is soothing to look at, in the same way as a bonfire: constantly changing, but within given limits and unpredictable in a predictable way. Both bonfire and maelstrom also evoke the strange pleasure of viewing an enormous destructive force at an appropriate distance and in a suitable format. I was actually going to make a video about the maelstrom, but noticed that the footage was not enough. Therefore, I found that it had to be manifested in physical form, and in a more portable version.

Tobias Liljedahl works with photography, video, sculpture and installation. His work places itself in the tradition of essay-video, and builds narratives around places and phenomena, in a way that combines a personal approach with the historical and fact-based. Liljedahl is a visual artist from Gothenburg with a BFA from Trondheim Academy of Fine Art, NTNU. He lives and works in Trondheim with a studio at RAKE Arbeidsfelleskap.

Malstrøm (2022)
Kinetisk skulptur, 80 x 80 x 54 cm
kinetic sculpture, 80 x 80 x 54 cm

ELI MARIA LUNDGAARD

f. 1989, Trondheim

NO

En magefølelse er et uartikulert instinkt. I videoen «Gut Feeling» ser jeg på tilstander som befinner seg mellom levende og dødt, skapelser og ruiner, fostre og spøkelser, det evige og forbigående. Jeg undersøker kroppen som beholder av biologi, minner og fortellinger. Jeg utforsker hvordan gener, historie og spøkelser påvirker vår bevissthet, stiller spørsmål om hvem vi er og hva vi består av, og beskriver et slags liv som ikke har noen begynnelse eller slutt.

Jeg utforsker gjerne steder der grenser flytter seg eller forsvinner, og undersøker hvordan språk, fortellinger, historier, myter og minner former vår virkelighetsforståelse og vårt syn på både oss selv og våre omgivelser. Hvor er skillet mellom subjektet og det utenfor, og hvem eksisterer egentlig i selvet? Både innsiden og utsiden lekker gjennom til hverandre, hvor de forhandler og forandrer hverandre.

Eli Maria Lundgaard jobber hovedsakelig med video, skulptur og tekst. Hun har en BA fra Kunst- og designhøgskolen i Bergen og en MA fra Kunsthøgskolen i Malmø. I 2019 ble hun nominert til Future Generation Art Prize og stilte gjennom dette ut ved Pinchuk Art Centre i Kiev og i Venezia. Nylige soloutstillinger inkluderer bl.a. UKS i Oslo og Delfi i Malmø, Marabouparken Konsthall og Nordnorsk Kunstnersenter. I 2022 deltar hun blant annet ved åpningsutstillingen til Nasjonalmuseet.

ENG

A gut feeling is an instinct, filled with the yet unarticulated. In the video «Gut Feeling», I look at states that exist between the living and the dead, creations and ruins, fetuses and ghosts, the eternal and transient. I investigate the body as a container of biology, memories and stories. I explore how genes, history and ghosts affect our consciousness, question who we are or what we are made of, and describe a kind of life without any beginning or end.

I explore places where boundaries move or disappear, and examine how language, stories, stories, myths and memories shape our understanding of reality and our view of both ourselves and our surroundings. Where is the difference between the subject and the outside surroundings, and who really exists inside the self? Both the inside and the outside leak through to each other, where they negotiate and change each other.

Eli Maria Lundgaard mainly works with video, sculpture and text. She holds a BA from Bergen Academy of Arts and Design and a MA from Malmö Art Academy. In 2019 she was nominated for Future Generation Art Prize, and exhibited at Pinchuk Art Centre in Kiev and in Venice. Recent solo exhibitions include UKS in Oslo, Delfi in Malmö, Marabouparken Konsthall, and at Nordnorsk Kunstnersenter. She is participating in the opening exhibition at the National Museum in Norway.

Gut Feeling (2021)
Video, 12.56 min.

VEGAR MOEN

f. 1967, Røros

NO

Jeg fotograferer med film som jeg fremkaller selv i huset der jeg bor.

Vegar Moen er født på Røros og bosatt i Malmö. Han er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim (1993 - 98) og arbeider med fotografi. Moen har i mange år reist rundt i verden og fotografert landskap, arkitektur og folkeliv i land som Kina, Tibet og India, hvor han tematiserer menneskers drøm om modernisering og framskritt. Moen fotograferer med et langsomt analogt storformatkamera, hvor lange lukkertider visker ut alle bevegelser.

ENG

I shoot with film that I develop myself in the house where I live.

Vegar Moen was born in Røros and lives in Malmö. He has a degree from Trondheim Academy of Fine Art and works with photography. For many years, Moen has traveled around the world and photographed landscapes, architecture and everyday life in countries such as China, Tibet and India, where he thematizes people's dream of modernization and progress. Moen takes his photographs with an analog large-format camera, where slow process and long shutter speeds blur all movement.

Sixten i sin fars klær (2021)
Fotografi, 94 x 74 cm
Photography, 94 x 74 cm

MONIKA MØRCK

f. 1984, Trondheim

NO

Verket «Navneduk» er min egen tolkning av den tradisjonelle navneduken. Navneduker fungerte som skolering i broderi for piker på 1600-1800-tallet. Det kunne også være et stykke tekstil der en broderte ned mønster en fant og som en ønsket å bruke senere. Som en «skissebok» eller et arkiv. En lærte som regel å brodere av sin mor eller en annen lærerinne. Jeg liker denne praktiske og sosiale metoden for å samle og arkivere kunnskap på. I møte med mine bestemødre har jeg selv lært håndarbeidsteknikker, både gjennom praktisk læring og ved å studere navnedukene til mine formødre. Med verket Navneduk ønsker jeg å belyse verdien av handlingsbåren kunnskap og kunnskapsoverføring mellom generasjoner. Uttrykket, som skiller seg fra tradisjonelle navneduker; det symmetriske, ryddige og planlagte, viser hvordan en gammel tradisjon omdannes til et verktøy i min kunstneriske praksis.

Med utgangspunkt i egen livssituasjon jobber Monika Mørck tematisk med kvinnelig identitet og seksualitet. Arbeidene tar form som broderte og applikerte veggtepper, montasjer, og installasjoner av sammenknyttede tau og silketekstiler. Hun veksler mellom temporært og permanent, installasjon og veggbasert, ute og inne, og hvor ting har sin egen syklus. Mørck er utdannet ved Accademia Italiana, Firenze og har en MA ved Kunsthøgskolen i Oslo. Etter mange år i Oslo har hun nå flyttet tilbake sin hjemby Trondheim.

ENG

The piece is my own interpretation of the Norwegian tradition of embroidered monograms on cloth and linen. Embroidered monograms served as an exercise for girls learning embroidery in the 17th-19th centuries. It could also be a piece of textile where you embroidered a pattern you found and which you wanted to use later. Like a «sketchbook» or an archive. One usually learned to embroider from one's mother or another teacher. I like this practical and social method of collecting and archiving knowledge. In meeting with my grandmothers, I myself have learned needlework techniques, both through practical learning and by studying the name cloths of my female ancestors. With my work «Navneduk», I want to highlight the value of actionable knowledge and knowledge transfer between generations. The term, which differs from traditional embroidered monograms; the symmetrical, orderly and planned, shows how an old tradition is transformed into a tool in my artistic practice.

Based on her own experiences, Monika Mørck examines issues related to female identity and sexuality. The works take the form of embroidered and applique tapestries, montages, and installations of interconnected ropes and silk textiles. Mørck's practice alternates between temporarily and permanently, installation and wall-based, outside and inside, and everything has its own cycle. Mørck is a graduate of the Accademia Italiana in Florence Italy and has a MFA from Oslo National Academy of the Arts. After many years in Oslo, she has now moved back to her hometown Trondheim.

Navneduk (2019)
Broderi, applikasjon, 56 x 85 cm
Embroidery, 56 x 85 cm

TUVA HOLM NYMO

f. 1996, Bergen

NO

«Hesten og billen» (2021) og «Livet er en piknik» (2021) er en serie bestående av to skulpturelle malerier. Maleriene er eksplosive og fargerike, hvor tykke lag oljemaling bidrar til å skape en organisk og smeltende følelse. I en intuitiv arbeidsprosess forsøker jeg å fremkalle og oppsummere fragmenter av øyeblikk. Lukter, lyder, tanker, følelser, drømmer, snegler, hester, biller, biler, løvetann, våt asfalt om sommeren, synkronsvømming.

I sin kunstneriske praksis arbeider Tuva Holm Nymo hovedsakelig med tematikk knyttet til eierskap, hvor hun er opptatt av koblingen mellom materialisme og forbruk, og plante- og dyreverdenen. Nymo betrakter hvordan levende organismer, og mennesker som med-dyr, fungerer og konsumerer sammen i et økosystem. Hun ser på etikk og moral i relasjon til menneskets erklærte eierskap over ting og dyr og land og vann, hvor alt og ingenting kan eies. Nymo bor og jobber i Trondheim. Hun har en BA fra Kunstakademiet i Trondheim, NTNU, og arbeider med tegning, maleri, skulptur og installasjoner.

ENG

«Hesten og billen» (2021) and «Livet er en piknik» (2021) is a series consisting of two sculptural paintings. The paintings are explosive and colorful, where thick layers of oil paint contribute to an organic and melting feeling. In an intuitive working process, I try to develop and summarize fragments of moments. Smells, sounds, thoughts, feelings, dreams, snails, horses, beetles, cars, dandelions, wet asphalt in the summer, synchronized swimming.

In her artistic practice Tuva Holm Nymo mainly works with thematic concerns concerning ownership, where she looks at the connection between materialism and consumerism, and the world of plants and animals. I look at the thematic concerns of ethics and morals in relation to our species claiming ownership of anything, where everything and nothing can be owned. Nymo lives and works in Trondheim. Nymo has a BFA from Trondheim Academy of Fine Art, NTNU, and works with drawing, painting, sculpture and installations.

Hesten og billen (2021), Livet er en piknik (2021)
Maleri. Olje på lin, 42 x 52 cm
Painting. Oil on linen, 42 x 52 cm

TRYGVE OHREN

f.1983, Gjemnes

NO

Gjennom en serie med samtaler ønsker jeg å undersøke hvilken betydning det har å la mennesker få påvirke sine omgivelser i større grad. Hva skjer med relasjonen mellom menneskene og det bygde? Hva skjer med forholdet til de ressurser og materialer som inngår i et byggeri?

I denne serien med samtaler blir vi kjent med kunstnere som alle har bygd sine egne hus eller atelier. Vi diskuterer hvordan kunstnernes kompetanse og erfaringer fra kunstneriske prosesser gjør seg gjeldende i deres unike tilnærming til et byggeprosjekt. Spesielt interessant er det å se på forholdet kunstnerne har til materialene de bruker. Flere av prosjektene er gjennomført med mye gjenbruk av byggematerialer - en tilnærming som ligger nært måten flere av dem jobber på atelieret. Et byggeri der vi benytter gjenbruksmaterialer, fremfor spesialiserte produkter, krever omstilling. En omstilling hvor vi kan lære mye av kunstneres evne til å komponere med tilgjengelige materialer.

Trygve Ohren er utdannet arkitekt fra NTNU med en interesse for sosial-, kunst- og miljøpolitiske problemstillinger. Han jobber ofte med lange prosesser, og prosjekter som strekker seg over flere år. Siden 2010 har Ohren samarbeidet med Charlotte Rostad, og de står blant annet bak RAKE visningsrom i Trondheim (2011 - 2019). Ohren bor og arbeider i Åneby, Hakadal.

ENG

Through a series of conversations, I want to consider the importance of allowing people to influence their surroundings to a greater extent. What happens to the relationship between humans and the built? What happens to the relationship to the resources and materials that are part of a building?

In this conversation series, we get to know artists who have all built their own houses or studios. We discuss how the artists' competence and experiences from artistic processes apply in their unique approach to a construction project. It is especially interesting to look at the artists' relationship to the materials they use. Several of the projects have been carried out with a lot of reuse of building materials - an approach that is close to the way several of them work in the studio. Using recycled materials, rather than specialized products, requires conversion. An adjustment where we can learn a lot from the artists' ability to make use of available materials.

Trygve Ohren is a trained architect from NTNU, and often works with long processes, projects that extend over several years. In the projects, there is a clear interest in social, art and environmental policy issues. Since 2010, Ohren has collaborated with Charlotte Rostad, and they are the founders of RAKE Art Space in Trondheim (2011 - 2019). Ohren lives and works in Åneby, Hakadal.

Vi stabler steiner i bue og krysser fingre - en samtaleserie om kunst og selvbygging (2021-)

Lytteverk, ca 1 time pr. episode
Audio piece, app. 1 hour pr. episode

TORE REISCH

f. 1978, Trondheim

NO

I skulpturen «Tilbakefall» ville jeg gjøre en lett og luftig skulptur i forlengelse av tidligere treskulpturer. Jeg har lenge dykket inn i vitenskapens verden for å inspireres av hvordan den forklarer og skaper nye verktøy for å leve med eller overkomme naturen. Balansen skyves stadig mer i favør menneskets higen etter fremskritt, tross all ny kunnskap om naturen som erverves. Skulpturen er også et resultat inspirasjonen som fulgte med et nytt atelier med nye muligheter. Jeg er vant med at treskjæring er tidkrevende arbeid, men ville kombinere elementer med formgivning i ulike tempo og verktøy. Trappen er hugd ut av tykke planker med øks, teksle og huljern, mens treet er raskt formet med motorsag og skrudd sammen med skruer. Trappen er av furu, treet av rester fra tidligere prosjekter, og noe funnet utenfor verkstedet.

Tore Reisch arbeider hovedsakelig med treskulpturer, men også tegning og lyd. Han jobber med skulpturer hvor formspråket starter med skissearbeid som videreføres i treskjæring og ulike håndverk i tre. Reisch har en mastergrad fra Kunstakademiet i Trondheim, NTNU, og har i mange år hatt verksted hos Lademoen Kunstnerverksteder i Trondheim. Nå har han flyttet verkstedet nærmere sitt bosted i Hommelvik.

ENG

In the sculpture «Tilbakefall» (Relapse) I wanted to make a light and airy sculpture as an extension of earlier wooden sculptures. I have long delved into the world of science to be inspired by how it explains and creates new tools to live with or overcome nature. The balance is pushed ever more in favor of man's longing for progress, despite all the new knowledge about nature that is acquired. The sculpture is also a result of the inspiration that came with a new studio with new possibilities. I'm used to woodcarving being time-consuming work, but wanted to combine elements with design in different tempos and tools. The stairs are carved out of thick planks with an ax, chisel and gouge, while the wood is quickly shaped with a chainsaw and fastened with screws. The stairs are made of pine, leftover wood from previous projects, and materials found outside the workshop.

Tore Reisch mainly works with wooden sculptures, drawing and sound. His sculptures begin as a sketch drawing and then become different types of wood work. Reisch holds a MFA from Trondheim Academy of Fine Art NTNU. For many years he has worked at Lademoen Kunstnerverksteder in Trondheim, but he has now moved his workshop closer to where he lives in Hommelvik.

Tilbakefall (2022)
Skulptur, furu, bjørk, eik, lønn, 210 x 150 cm
Sculpture, pine, birch, oak, maple. 210 x 150 cm

PIA ANTONSEN ROGNES

f. 1986, Trondheim

NO

«I dine armer» er en svulmende klump av vond medgift til Gudrun Jernskjegge, og det er også henne selv. Nytteredskap i en menneskehandel og et kamuflert drapsvåpen. En føyelig myk gave med en vred vilje og drivkraft. Verket er inspirert av et avsnitt i Snorres kongesagaer som omhandler Kong Olav Tryggvason og hans dronning for en dag, Gudrun Jernskjegge, som dro fram en kniv på bryllupsnatta og ville stikke ham. Bryllupet var en bot for drapet på Gudruns far, som kongsmennene var skyld i. (Heimskringla: Olav Tryggvasons saga, 71.)

Pia Antonsen Rognes arbeider med skulpturer i tekstile materialer. I sine arbeider er hun opptatt av møtet mellom kropp og verk, og jobber fram assosiasjoner til kroppslige former og taktil hukommelse. Kunstneren har en BA fra Kunst-og designhøgskolen i Bergen og en MA fra Kunstakademiet i Reykjavik, og er bosatt i Trondheim.

ENG

«In your Arms» is a swelling lump of painful dowry to Gudrun Jernskjegge, and it is also she herself. A victim for human trafficking and used as murder weapon. A docile soft gift with an angry will and drive. The work is inspired by a section of Snorre's saga which deals with King Olav Tryggvason and his queen for a day, Gudrun Jernskjegge, who pulled out a knife on the wedding night and wanted to stab him. The wedding was a fine for the murder of Gudrun's father, which the king's men were guilty of. (Heimskringla: Olav Tryggvason's saga, 71.)

Pia Antonsen Rognes works with sculptures in textile materials, and in her work she focuses on the meeting between body and work, that has associations to bodily forms and tactile memory. The artist has a BFA from the Bergen School of Art and Design and an MFA from the Art Academy in Reykjavik. Rognes lives in Trondheim.

I DINE ARMER (2) (2021)

Skulpturell installasjon, hånd- og maskinsøm, varierende dimensjoner
Sculptural installation, hand and machine sewing, varying dimensions

TUVA STRAND

f. 2000, Västervik

SVE

När jag var 9 år gammal blev min farmor sjuk i cancer. Efter att jag fick det beskedet började jag sova bredvid min pappa igen, och fortsatte att sova där länge efter att hon dött. Jag ville ligga inklämd mellan pappa och väggen i den 90 cm breda sängen för att världen plötsligt kändes stor och farlig.

På nätterna rev jag sönder tapeten som satt på väggen intill sängen och hålet i väggen växte sig större för varje natt. Verket berör de nätter när man känner sig extra liten, rädd och helst skulle vilja riva ett hål i väggen att fly igenom.

Tuva Strand er en svensk tegner som studerer (BFA) ved Kunstakademiet i Trondheim, NTNU.

ENG

When I was 9 years old, my grandmother got sick with cancer. After I received the news, I started sleeping next to my dad again, and continued to sleep there long after she died. I wanted to lie wedged between dad and the wall in the 90 cm wide bed because the world suddenly felt big and dangerous.

At night I tore up the wallpaper that was on the wall next to the bed, and the hole in the wall grew bigger every night. The artwork touches upon those nights when you feel extra small, scared and would rather tear a hole in the wall and escape.

Tuva Strand is a Swedish artist studying for a BFA at the Trondheim Academy of Fine Art, NTNU.

Nätthimlen er för stor (2022)

Oljepastell, grafitt og penn på gipsplate, ca. 104 x 120 cm
Oil pastel, graphite and pen on plasterboard, approx. 104 x 120 cm

ANITA WOLLAMO

f. 1968, Malvik

NO

Mine bilder handler mye om å være i bevegelse, som livet konstant er. Dette sees ekstra tydelig i naturen med de skiftende årstidene. Naturen er mangfoldig og omskiftelig. Den handler for meg om lys, skygge, stofflighet, bevegelse, skiftninger i farger, årstider og syklus. Den kan være skjør som kronblader på en blomst og kraftfull som en storm. Store kontraster som igjen skaper bevegelse. Jeg forsøker fange inn bevegelsen en kort stund og å gjøre oss oppmerksomme på livet rundt oss, på naturen hvor sårbart det er og hvor kort tid vi har her.

«Sembrafuru» er en kulltegning på papir. Motivet er fra en gren på ei Sembrafuru, som er en furuart (Pinus Cembra) Den er hovedsakelig utbredt i Nord- Amerika og i sørlige deler av Europa. Her i Norge er den plantet. Jeg liker godt de lange myke eviggrønne nålene den har. De sitter i grupper på fem per stilk, og er mellom 5 til 9 cm lange. Greina jeg har tegnet er forstørret og tatt ut av sin sammenheng for at vi bedre skal få studere den. Den er kommet i fokus. Men den er ikke naturalistisk fremstilt. Dette åpner opp for ulike assosiasjoner. Kulltegninga har et grafisk preg ved kontrasten mellom de tynne lange nålene og de mørke større partiene, mellomrommene. Dette danner et todimensjonalt mønster. Jeg har jobbet med å fange inn bevegelsen greina har. Energien og livet i den.

Anita Irene Wollamo jobber hovedsakelig med maleri og tegning, og bor og arbeider i Trondheim. Hun er utdannet fra Kunstakademiet i Trondheim (1990 - 1994), med et utvekslingsopphold på Island og et etterutdanningskurs i fresko-teknikker ved Statens Kunstakademi i Oslo (2002).

ENG

My images are very much about being in motion, such as life itself. This is especially evident in nature's changing seasons. Nature is diverse and changeable. To me, it is about light, shadow, materiality, movement, changes in color, seasons and cycle. It can be as fragile as the petals of a flower and as powerful as a storm. Great contrasts, which in turn create movement. I try to capture the movement and make us aware of the life that surrounds us, how vulnerable it is and how little time we have here.

My work «Sembrafuru» is a charcoal drawing on paper. The motif is from a branch of a Sembrapine, which is a species of pine (Pinus Cembra) widespread in North America and in southern parts of Europe. Here in Norway it is planted. I like its long, soft evergreen needles. They sit in groups of five per stem, and are between 5 to 9 cm long. The subject I have drawn has been enlarged and taken out of context so that we can better study it. But it is not naturalistically portrayed. This opens up for various associations. The charcoal drawing has a graphic feel due to the contrast between the thin long needles and the dark larger parts, the spaces. This forms a two-dimensional pattern. I worked on capturing the movement of the branch. It's energy and life.

Anita Irene Wollamo works with painting and drawing. She lives and works in Trondheim. Wollamo received her education from the Trondheim Academy of Fine Art, with an exchange stay in Iceland and a further training course in fresco techniques at the Oslo National Academy of Fine Arts in 2002.

Sembrafuru (2022)
Kulltegning, 100 x 80 cm
Coal Drawing, 100 x 80 cm

LINN REBEKKA ÅMO

f. 1978, Bodø

NO

I begynnelsen av et prosjekt jobber jeg gjerne spontant. I en fase hvor jeg tegner, skriver ned, samler materialer og klipper. Jeg bruker det som finnes av materialer, også brukte tekstiler jeg kommer over og arbeider kontinuerlig med å samle små historiske referanser, erfaringer og fragmenter av levd liv. Jeg lar meg inspirere av naturens skapninger og former, og former dem fritt i forskjellige tekstiler. Tekstilarbeidene blir til konstruerte landskaper der historien fra materialet formidles, bearbeides og abstraheres.

Linn Rebekka Åmo arbeider med utgangspunkt i håndapplikert tekstil. Arbeidene tematiserer kretser rundt oppdagelser av natur, tid og miljø. Åmo har en MA fra Kunstakademiet i Trondheim, NTNU, og en BA fra Kunsthøgskolen i Bergen.

ENG

At the beginning of a project, I like to work spontaneously. It is a phase where I draw, write down, collect materials and cut. I use materials that are available, used textiles I come across, and I work continuously to collect small historical references, experiences and fragments of lived life. I am inspired by nature's creatures and shapes, and I shape them freely in different textiles. My works become constructed landscapes where the story from the material is conveyed, processed and abstracted.

Linn Rebekka Åmo works with textiles and hand stitching techniques. The theme of the work revolves around discoveries of nature, time and the environment. Åmo has an MFA from the Trondheim Academy of Art NTNU, and a BFA from Bergen Academy of Art and Design.

La det få vokse (2021)
Håndapplikert tekstil, 148 x 110 cm
Hand applied textile, 148 x 110 cm

INA MARIE WINTHER ÅSHAUG

f.1983, Brønnøysund

NO

Maleriet «Foran P - Så dør vi ikke i natt heller» er fra en serie malerier der jeg for å skaffe motiv har sendt sms til noen venner og bedt dem fotografere det som er foran dem i det øyeblikket de leser smsen. På den måten får jeg et materiale å ta utgangspunkt i, samtidig som jeg får en kobling og et innblikk i min venns hverdag.

Ina Marie Winther Åshaug arbeider hovedsakelig med tegning og maleri i små format, på papir, mdf og funnet material, med blyant, olje, akryl. Et naivistisk og søkende formspråk i dunkle toner kjennetegner motivene, som ofte er scener og sekvenser fra hverdagslivet. Åshaug er utdannet fra Kunstakademiet i Trondheim i 2010, og har siden da bodd i Göteborg. Hun er aktiv som kunstner både i Norge og i Sverige.

ENG

The painting «Foran P - Så dør vi ikke i natt heller» is part of a series of paintings where I send a text message to my friends and ask them to photograph what they see in front of them the moment they read my text. In this way I get material to paint a motif, as well as making a connection and insight into my friends' everyday life.

Ina Marie Winter Åshaug has a distinct naive and investigating way of expressing herself and she mainly works with drawing and painting, using small scale formats. Her motives often evolve from her own everyday life, painted or drawn in murky colors. The artworks can often approach an abstract form where the surface is just as important as the motif. She has studied at Trondheim Academy of Fine Art NTNU and is living in Gothenburg. She is active as an artist in both Norway and Sweden.

Foran P - Så dør vi ikke i natt heller (2021)
Olje på MDF, 22 x 27 cm
Oil on MDF, 22 x 27 cm

Juryen

Veslemøy Lilleengen (f. 1975, Trondheim) arbeider med jord, tekst og tekstil. Hun er utdannet med en bachelor- og en mastergrad fra kunstakademiet i Trondheim, samt med en bachelorgrad fra kunsthøyskolen i Bergen. Arbeidsmetode og tema har alltid en forankring til gården Vestråt på Ørlandet og folket som har hatt sitt tilhold der gjennom tidene. Et pågående prosjekt er Norsk Bauta som involverer kvinnelige kunstnere over hele landet. Arbeidet ønsker å sette søkelys på kjønnsforskjeller i kunstfeltet gjennom fargemetoden potteblått. Lilleengen bor og arbeider i Trondheim og tilhører Rake arbeidsfellesskap.

Per Formo (f. 1952, Trondheim) arbeider med maleri, veggmaleri, trykk og tegning. Siden kunstutdanningen ved Kunstakademiet i Trondheim (1985 - 89) har han operert innenfor et abstrakt geometrisk formspråk og en systematisk arbeidsmåte som involverer selvdefinerte begrensninger i formvokabular og/eller ulike typer regler for oppbyggingen av komposisjoner. I tillegg til sin egen kunstneriske praksis har Formo også vært sterkt involvert i utvikling og drift av Lademoen Kunstnerverksteder (hvor han har sitt atelier), og han har vært prosjektleder for flere større kunstprosjekter i offentlig rom.

Reidun Synnøve Gravelseter (f. 1983, Etne) jobbar med analogt fotografi, tekstil, maleri, vatn, natur og tekst. Inspirert av ein teori om at vatn har hukommelse utforskar ho korleis den fotografiske emulsjonen i polaroidbileter utviklar seg når vatnet det ligger i blir påverka med forskjellige emosjonar, og korleis forskjellig vatn tørkar. I arbeida sine utforskar ho identitet, minner/hukommelse, kropp og det forgjengelige i møte med det traumatiske, det personlige og det nære. Gravelseter bur og jobbar i Trondheim, og fullførte sin master ved Kunstakademiet her i 2017.

The Jury

Veslemøy Lilleengen (b. 1975 Trondheim) uses soil, text and textile as materials for her work. The themes and working methods are always linked to the farm Vestråt at Ørlandet and the people throughout the ages that have lived there. In her work Lilleengen seeks to illuminate the art field's gender differences through the use of the coloring method pot blue. Lilleengen lives and works in Trondheim and is connected to Rake working spaces. She has a bachelor- and a master degree from Trondheim Academy of Fine Art, along with a bachelor from Bergen Academy of the Arts.

Per Formo (b. 1953, Trondheim) is working with the mediums painting, murals, prints and drawing. Since he completed his degree at Trondheim Academy of Fine Art (1985-89) he has been operating within an abstract geometric language of form and a systematic way of working that involves self-defined limitations regarding form, and/or different types of rules for the structure of compositions. In addition to his own artistic practice, Formo has been involved in the development and function of Lademoen Artist Workshops (where he also has his studio), and he has been leading several major projects of Art in Public Space.

Reidun Synnøve Gravelseter (b. 1983, Etne) works with analogue photography, textile, painting, water, nature and text. Inspired by a theory that water can retain memories, she explores how the photographic emulsion in polaroid images develops when the water it is embedded in is subjected to different emotions, and how different types of water dry up. In her work she explores identity, memories/ memory, body and the transient facing the traumatic, personal and intimate. Gravelseter lives and works in Trondheim, where she completed her master degree at Academy of Fine Art in 2017.

Trøndelagsutstillingens priser

Under Trøndelagsutstillingen deles det ut fire priser; Kritikerprisen, Debutantprisen, NTNUs Kunstpris og Publikumsprisen.

Kritikerprisen

Kritikerprisen skal løfte frem et kunstverk som utmerker seg kvalitetsmessig. Prisvinneren mottar et stipend på hele 50.000 kroner. Siden 2001 er utdelingen av Kritikerprisen gjort mulig i samarbeid med prispartner Kjell Erik Killi Olsen/ Kjøpmannsgata Ung Kunst (K.U.K). Killi Olsen ønsker å fremme kunstnere som våger å utfordre seg selv og som ikke er redde for å trå ut i ukjente territorier. Kritikerprisen deles i år ut av kurator, kritiker og forlagsredaktør i Museumsforlaget, Maria Veie Sandvik.

Debutantprisen

Kandidater til Trøndelagsutstillingens Debutantpris er kunstnere som deltar på utstillingen for første gang. Prisvinneren mottar et stipend på kr. 10.000. I tillegg vil årets prisvinner motta utstillingsplass ved Kjøpmannsgata Ung Kunst (K.U.K) i 2023. I år er det 13 debutanter og prisen vil deles ut av styreleder for Trøndelag Bildende Kunstnere, Kalle Eriksson, i samarbeid med kunstfaglig ansvarlig for K.U.K, Cathrine Hovdal Vik. Formålet er å løfte fram unge kunstnerskap. Østerlie Kunst & Farge AS er sponsor av Debutantprisen.

NTNUs Kunstpris

NTNUs Kunstpris på 20.000 kroner skal deles ut til en kunstner som studert ved NTNU. I år har 25 av kunstnerne utdanning herfra. Prisen setter søkelys på det viktige samspillet mellom universitetet og kunstmiljøene i Trondheim, og har en intensjon om å koble NTNU og kunstmiljøene i byen sterkere sammen.

Publikumsprisen

Gjennom hele utstillingsperioden vil publikum kunne gi sin stemme til det kunstverket de liker aller best. Kunstneren bak verket som får flest av publikums stemmer vil ved endt utstillingsperiode motta Publikumsprisen på 10.000 kroner. I år sponses Publikumsprisen av FosenKraft.

Trøndelagsutstillingen Art Awards

Every year Trøndelagsutstillingen gives out four awards to pay tribute to the participating artists; The Critics Award, the Debutant Award, NTNU Art Prize and the Audience Award.

Critics Award

The Critics award is given in recognition of an artist whose work demonstrates high artistic qualities. The prize winner receives a grant of NOK 50.000. Established in 2001 with generous support from the artist Kjell Erik Killi Olsen / Kjøpmannsgata Ung Kunst (K.U.K). The prize promotes artists who dare to challenge themselves. This year critic, curator and publishing editor at Museumsforlaget, Maria Veie Sandvik, is invited to select the winner.

Debutant Award

The Debutant Award is given to one of the artists who participate in the exhibition for the first time. The prize winner receives a grant of NOK 10.000. In addition, the prize recipient will be given an opportunity to present an exhibition at Kjøpmannsgata Ung Kunst (K.U.K) in 2023. This year Trøndelagsutstillingen presents 13 debutants. The prize will be awarded by the chairman of Trøndelag Bildende Kunstnere, Kalle Eriksson, in collaboration with the artistic director of K.U.K, Cathrine Hovdal Vik. The intent of the award is to bring recognition and awareness to emerging artists. Østerlie Kunst & Farge AS is the main sponsor of the award.

NTNU Art Prize

NTNU Art Prize goes to an artist that has studied at NTNU. This year, 25 of the artists have credits from NTNU - Norwegian University of Science and Technology. The prize winner receives a grant of NOK 20.000. The award highlights the important interaction between the university and the artist community in Trondheim.

Audience Award

Throughout the exhibition period, the public can vote on the artwork they like best. The artist behind the work receives a prize at the end of the exhibition period. The prize winner receives a grant of NOK 10.000. This year the award is sponsored by FosenKraft.

ARRANGØR: Trøndelag Bildende Kunstnere
ADMINISTRASJON: Trøndelag senter for samtidskunst
JURY: Veslemøy Lilleengen, Reidun Synnøve Gravelseter og Per Formo
PROSJEKTLEDER: Margrete Abelsen
REDIGERING TEKST: Margrete Abelsen

FOTO:

Omslagsfoto av Linn Rebekka Åmo «La det få vokse» (2021).
Amalie Marie Selvik, side 25, 29, 61, 67
Susann Jamtøy, side 17
Jan Khür, side 27
Erik Børseth, side 33
Tor Simen Ulstein, side 39 og 45
Thomas Tveter, side 55
Kjell Inge Søreide, side 57
Foto er tatt av Halvor Olsen i 1965, og viser flyttingen
av et hus fra Sundstaumen til Ramberg i Lofoten, side 60
Daniel Hansen, side 63

TRYKK: BK Trykkpartner AS

VI TAKKER:

Kunstmuseet NordTrøndelag
Kjøpmannsgata Ung Kunst AS
NTNU
Østerlie Kunst og Farge AS
FosenKraft
Trøndelag fylkeskommune
Trøndelag senter for samtidskunst

TRØNDELAG
SENTER
FOR
SAMTIDSKUNST

www.trondelagsutstillingen.no

